KORKU
magazin

GECELERİ OKUMAYINIZ

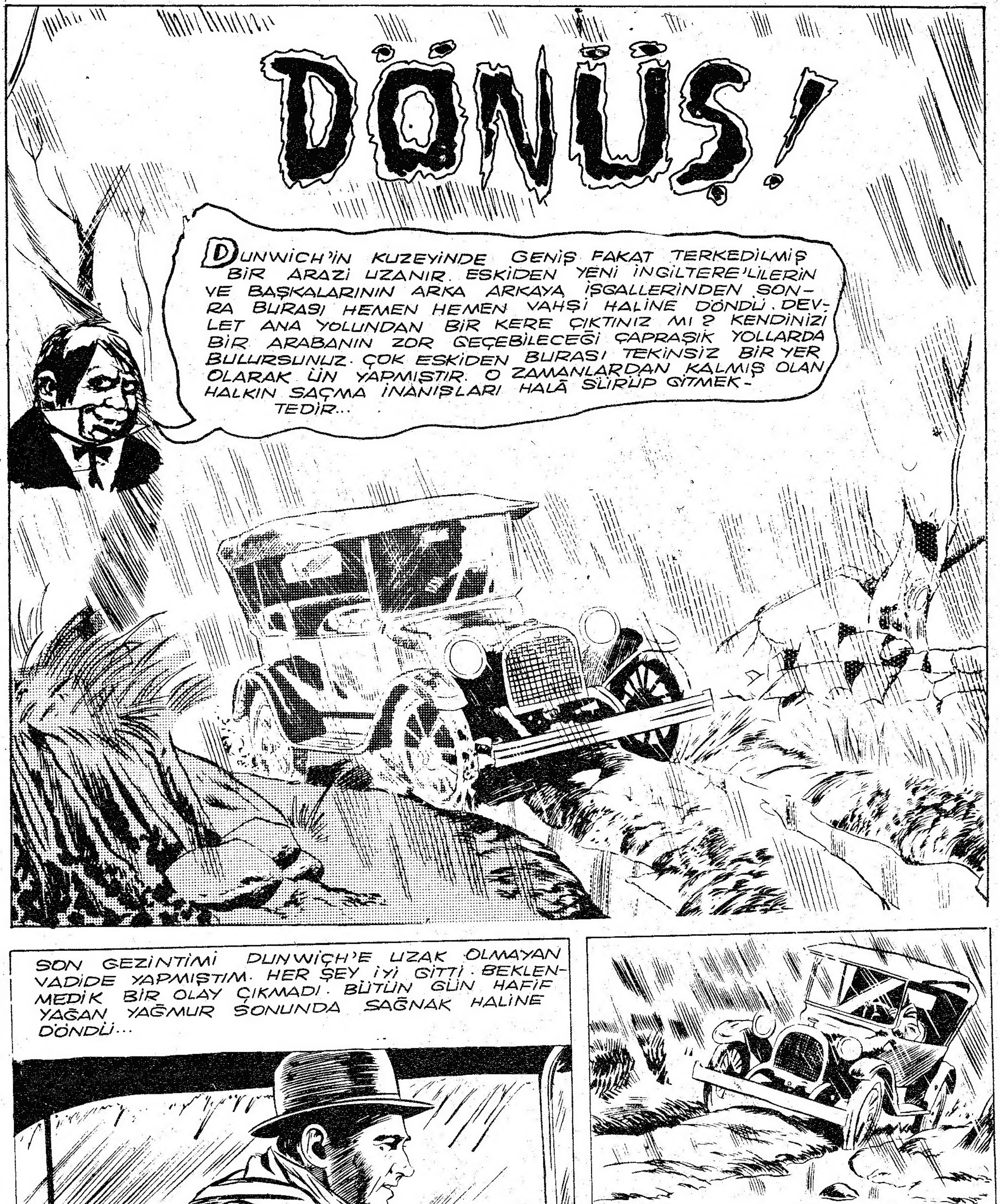
DÖNÜŞ!
DUNWICH'İN KUZEYİNDE GENİŞ FAKAT TERKEDİLMİŞ BİR ARAZİ UZANIR. ESKİDEN YENİ İNGİLTERE'LİLERİN VE BAŞKALARININ ARKA ARKAYA İŞGALLERİNDEN SONRA BURASI HEMEN HEMEN VAHŞİ HALİNE DÖNDÜ. DEVLET ANA YOLUNDAN BİR KERE ÇIKTINIZ MI? KENDİNİZİ BİR ARABANIN ZOR GEÇEBİLECEĞİ ÇAPRAŞIK YOLLARDA BULURSUNUZ. ÇOK ESKİDEN BURASI TEKİNSİZ BİR YER OLARAK ÜN YAPMIŞTIR. O ZAMANLARDAN KALMIŞ OLAN HALKIN SAÇMA İNANIŞLARI HALÂ SÜRÜP GİTMEKTEDİR...
SON GEZİNTİMİ DUNWICH'E UZAK OLMAYAN VADİDE YAPMIŞTIM. HER ŞEY İYİ GİTTİ. BEKLENMEDİK BİR OLAY ÇIKMADI. BÜTÜN GÜN HAFİF YAĞAN YAĞMUR SONUNDA SAĞNAK HALİNE DÖNDÜ...
KORKU VERİCİ BİR ÖN SEZİ İLE ANA YOLDAN SAPTIM. İÇİMDE DUNWICH'E GERİ DÖNME ARZUSU DOĞMUŞTU... BU ARZUYLA BAŞKA BİR YOL TUTSAYDIM O DEHŞET GECESİNDEN BERİ UYKULARIMI BOZAN SÜREKLİ KABUSLARDAN KURTULMUŞ OLURDUM....

YOL BERBATTI... SU DOLU ÇUKURLARA BATA ÇIKA GÜÇLÜKLE İLERLİYORDU ARABA... ESKİ MOTOR SU KAYNATMIŞTI... GARİP HORULTULAR ÇIKARIYORDU...
MOTORUN BİR AKSİLİK ÇIKARACAĞINI DAHA YOLA ÇIKARKEN TAHMİN ETMİŞTİM. TAMAMİYLE STOP ETMEDEN KENDİME SIĞINACAK BİR YER ARAMAYA BAŞLADIM. NİHAYET ŞANSIM YARDIM ETTİ. YOLDAN PEK UZAK OLMAYAN BİR EV GÖRDÜM...
AMOS STARK
EVİN YANINDA BÜYÜKÇE BİR ESKİ AHIR VARDI... ARABAMI ORAYA SÜRDÜM...
...İÇERDE ATLAR.. SIĞIRLAR... BULACAĞIMI SANIYORDUM... FAKAT YANILMIŞIM... AHIR SADECE KURU OTLARLA DOLU, TERKEDİLMİŞ BİR HALDEYDİ...
...ARABAYI STOP EDİP EVE DOĞRU İLERLEDİM. YAĞMUR BÜTÜN ŞİDDETİYLE DEVAM EDİYORDU...
KAPIYI KUVVETLİCE VURDUM.!..
KİMSE YOKMU ?
..İÇERDEN KABA BİR SES CEVAP VERDİ...
KİMSİN SEN ?
SIĞINACAK BİR YER ARIYORUM.!

İÇERDEN AYAK SESLERİ YAKLAŞTI... BİR SÜRGÜ SESİNDEN SONRA KAPI AÇILDI...
GİREBİLİR MİYİM ?
TABİİ, TABİİ. ÇOK ISLANMIŞSINIZ. HEMEN GİRİN İÇERİ!..
SİZİ NAHUM ZANNETMİŞTİM!
İSMİM FRED... FRED HADLEY.. BOSTON'LU BİR SATICIYIM...
HİÇ BOSTON'DA BULUNMADIM. ÇİFTLİĞİN İŞLERİ BENİ BURAYA ÖYLE BAĞLIYOR Kİ... BİR YERE KIPIRDAYAMIYORUM!
SİZE SORMADAN ARABAMI YANDAKİ AHIRA SOKTUM. İNŞALLAH BİR MAHZURU YOKTUR!
SIĞIRLAR OLMADIĞINA GÖRE BU DURUMDAN ŞİKAYET EDEN ÇIKMAYACAK DEMEKTİR. HAH!. HAH!. SİZ ŞEHİRLİLER OTOMOBİLLERİNİZE PEK ÖNEM VERİRSİNİZ!
FAYDALI BİR ARAÇTIR OTOMOBİL!
UMUMİYETLE BİZ ÇİFTÇİLER ŞEHİRLİLERDEN PEK HAZZETMEYİZ. MAMAFİH ŞEHİRLİLER DE BİZİ PEK SEVMEZLER YA... BİR ŞEHİRDE YAŞAMAYI HİÇ DÜŞÜNMEDİM. SIKILACAĞIMI SANIRIM ORALARDA...
BU GARİP ÇİFTLİK EVİNE ŞÖYLE BİR GÖZ ATTIM... BİR ANTİKACININ BOL PARA VERECEĞİ EŞYALARLA DOLU İDİ ETRAF... FAKAT ADETA ÜSTÜSTE YIĞILIYDI BUNLAR... KARMAKARIŞIK HALDEYDİ ORTALIK...
BURADA YALNIZ MI YAŞIYORSUNUZ?
ŞİMDİ EVET... ÖNCELERİ MOLLY VE DEVEY VARDI... DEVEY HARPTE ÖLDÜ. SONRA DA MOLLY'İ KAYBETTİM. YEDİ SENEDİR YALNIZIM...

O KONUŞURKEN BEN GÖZ UCUYLA ETRAFI İNCELİYORDUM. ARADA SIRADA DIŞARDAKİ YAĞMURU DİNLER GİBİ SUSUYORDUM. BU ESKİ AHŞAP EVDE ARADA FARELERİN KOŞUŞTUKLARI DUYULUYORDU...
YALNIZ MI SEYAHAT EDERSİNİZ ?
EVET. YOLLAR DA PEK TENHA. 20 KM. YOL ALDIM KİMSEYE RASTLAMADIM. BELKİDE SEBEP YAĞMURDUR.
BU GÜN NAHUM WENTWORT'UN ZİYARET GÜNÜYDÜ.. HER HALDE TANIRSINIZ KENDİSİNİ... BURALARA SIK GELİR MİSİNİZ ?
ÇOĞUNLUKLA KASABALARDA SATIŞ YAPARIM. İLK DEFA DIŞARLARA ÇIKIYORUM. SÖYLEDİĞİNİZİ TANIMIYORUM!
NAHUM'U BURADA HERKES TANIR. FAKAT BENİM KADAR KİMSE BİLMEZ ONU... ŞAİRDİR... ŞU SON KİTABI "ŞİİR PERİSİ" ESERLERİNİN EN GÜZELİ BENCE...
NAHUM GARİP YARADILIŞTA BİR ADAMDIR.. CİMRİDİR DE.. AMA ENTERESA BİR TİPTİR.. TANIMANIZI İSTERDİM ONU...
NAHUM WENTWORT ADINI HİÇ DUYMADIM MALESEF!
EV SAHİBİNİN ISRARI BENDE MERAK UYANDIRMIŞTI.. "ŞİİR PERİSİ" KİTABINI ŞÖYLE BİR KARIŞTIRDIM. BU BİR ÇEŞİT İNCİLDİ ADETA.. ÇOK FANATİK FİKİRLER VE MISRALAR BİRAZ SAF VE MUTAASIP OLANLARI ETKİLİYEBİLİRDİ.
GÖRÜYORUM Kİ KİTAP SİZİ İLGİLENDİRDİ.. İSTERSENİZ OKUMAK İÇİN ALABİLİRSİNİZ.. VE SİZE TAVSİYE EDERİM MUHAKKAK OKUYUN!
TEŞEKKÜR EDERİM.. NAHUM'DAN BAHSEDİYORDUNUZ!

Devamı gelecek sayıda

KARANLIKLAR PRENSİ

DRAKULA

YAZAN

Bram Stoker

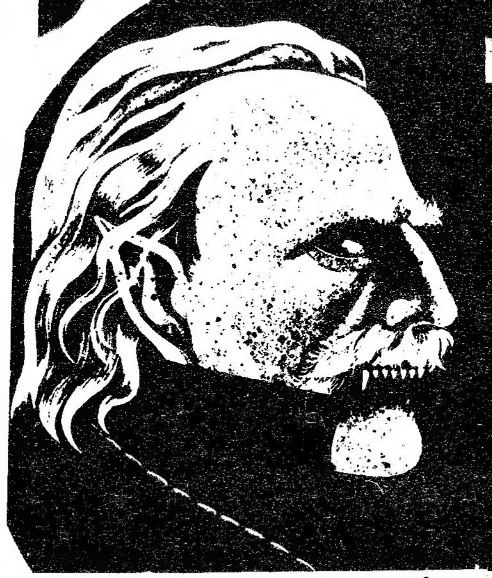

Jonathan Harker, Dostu Drakula'nın evinde misafir, kalmağa gitmişti. Fakat kısa sürede, Kontun bütün iyi ağırlamalarına rağmen, o herşeyden uzak, karanlık şatoda rahatsız olur. Ayrıca Kont'un garip ve korkunç görünüşünden ürkmeğe başlar. Kont'un kan emenler cinsinden olduğunu ve kendisini de bu amacını gerçekleştirmek için, şatoya hapsettiğini anlar. Bir gün şatoda vampir kadınların hücumuna uğrayınca Drakula, onun kendisine ait olduğunu söyleyerek, kadınların elinden alır Jonathan'ı. Jonathan ertesi sabah şatonun mahzenine iner ve oradaki tabutları inceler.

"Mantık basittir, şu sırada deli bir adam mantığı yok. Hakikat yoksa, o zaman deneme teselli olur, en kötü halde, zararsızdır. Hakikat varsa, Ah,, dehşet vardır, her büyük korku devama yardım edebilir, çünkü biraz inanma ihtiyacı onun içindedir. Gel, sana ne teklif edeceğimi söyliyeceğim. Önce, gideceğiz şimdi, o çocuğu hastahanede göreceğiz. Gazeteler çocuğun North Hospital'de olduğunu söylüyorlar. Ordaki Dr. Vincent benim dostumdur. İki bilim adamını onun durumunu görmiye bırakacaktır. Ona hiçbir şey söylemiyeceğiz, fakat yalnız öğrenmek istiyoruz. Hem sonra..."

"Hem sonra?" cebinden bir anahtar çıkararak gösterdi." Hem sonra ikimiz geceyi Lucy'nin yattığı kilise mezarlığında geçireceğiz. Bu kabiri açan anahtardır. Onü Arthur'a vermek için mezarcıdan aldım." Kalbimin ezildiğini hissettim, çünkü önümüzde korkunç bir sınav vardı. Hiç birşey yapamazdım, bununla birlikte, yapabildiğim kadar cesaretimi topladım, ikindi vakti geçmekte olduğundan acele etmemiz gerektiğini söyledim.

Cocuğu uyanık bulduk. Uyumuş, biraz birşey yemişti, gittikçe iyileşiyordu. Doktor Vincent boğazındaki sargıyı açtı ve bize iğne deliği gibi yaraları gösterdi. Lucy'nin boğazındakilere tıpkı tıpkısına benziyordu. Daha güçüktüler, kenarları daha taze görünüyordu. Hepsi bu. Doktor Vincent'e, bunu ne anlam verdiğini sorduk. Bir hayvan, belki de bir fare ısırması olabileceği karşılığını verdi, fakat kendi payına, Londra'nın kuzey tepelerinde çok sayıda bulunan yarasaların yapmış olabileceğin düşünüyordu. "Birçok zararsız olanlar dışında" dedi." Güneyden gelen bazı vahşi zararlı türleri de vardır." Bir gemici memlekete getirmiş, hayvan da kaçmış olabilir. Ya da Hayvanlar bahçesinden bir yavru, yahut vampir cinsinden biri çıkıp savuşmuş olabilir. Bilirsiniz, böyle şeyler sık sık vuku bulur. Daha on gün önce, bir kurt kaçmış ve bu yöne doğru gelmişti. Bir hafta sonra çocuklar Heath'teki Red Riding Hood'da ve o yerin bütün ara yollarında, o "bloofer Lady" gelip onları korkutuncaya kadar oynuyorlardı

Bu zavallı küçük, bugün uyanınca, hasta bakıcıdan burdan gidip gitmiyeceğini sormuş, Hemşire niçin gitmek istediğini sorunca da "bloofer Lady" ile oynamıya gitmek istediğini söylemiş."

Van Helsing "Umarım ki, dedi, çocuğu eve gönderirseniz, ana, babasının onu sıkı sıkıya gözetmesini şart koşarsınız. Bu çıkıp gitme kuruntuları pek tehlikelidir. Eğer çocuk bir gece daha kalırsa, onun için kötü sonuçlu olabilir. Fakat her halde, onu birkaç gün daha gitmiye bırakmıyacağınızı sanırım.

"Elbette ki hayır, en az bir haftadan önce olmaz."

Hastahaneyi ziyaretimiz tahminimizden çok daha fazla vakit aldı. Biz dışarı çıkmadan önce güneş batmıştı. Van Helsing ne kadar karanlık basmış olduğunu görünce:

"Düşündüğümden daha geç. Gel birşeyler yiyelim, sonra yolumuza gideriz." dedi.

Saat ona doğru lokantadan ayrıldık. Gerçekten çok karanlıktı. Profesör gideceğimiz yolu açıkça not etmişti, zira tereddütsüz yürüyordu. Fakat bana gelince, bu yerleri karmakarışık buluyordum. Biz ilerledikçe, daha az kimseye rastlıyorduk, sonunda sadece dış semtlerde devriye gezen bir polis birliğiyle karşılaştık. Nihayet kilise mezarlığının duvarına vardık, tırmanarak üstünden aştık. Biraz da güçlük çekmedik, değil, zira ortalık pek karanlıktı ve her taraf bize pek acaip görünüyordu. Westenra mezarını bulduk. Profesör anahtarı alıp gıcırdıyan kapıyı açtı ve geride durdu, fakat hiç farkında olmaksızın beni önüne geçirrdi. Arkadaşım arkamdan geliyordu. Kapıyı iyice kapattıktan sonra zifiri karanlıkta, kaldık. El yordamıyla çantasını arayarak bir kibrit kutusuyla bir mum parçası alıp yaktı. Gün

ARZUNUN GÖZLERİ
NASIL ? NASIL OLUR BU... HAYIR.... ONU GÖMEMEZSİNİZ! O ÖLMEDİ... O ÖLEMEZ!
RİCA EDERİM KENDİNE GEL GERALD... METİN OL BİRAZ!
BIRAKIN BENİ!... BÖYLE İYİ, BÖYLE GÜZEL... VE BU KADAR CANLI BİR VARLIK ÖLEMEZ. ONU KAYBETMEK İSTEMİYORUM!
BAK GERALD, BEN HEM DOSTUM, HEM DOKTORUM. İNAN TIBBIN BÜTÜN İMKÂNLARINI KULLANDIM... ÇARESİZDİ DURUM. GERÇEĞİ KABULLENMEK GEREK. MUKADDERAT BU...
İLİM ÇARESİZ KALABİLİR HOWARD! AMA BÖYLE BİR VARLIĞIN YOK OLMASI BİR HAKSIZLIKTIR. BU HAKSIZLIĞI TAMİR EDECEK GÜÇLER OLMALI. BEN BUNLARI ARIYACAĞIM. YENİLGİYİ KABUL ETMİYORUM. ONU HAYATIMA DÖNDÜRECEĞİM. BUNA İHTİYACIM VAR!

GERALD LEWIS İÇİN KARISININ ÖLÜMÜ BİR SON DEĞİL, BİR BAŞLANGIÇ OLDU. BİR İSYANIN BAŞLANGICI... GERALD GERÇEĞİ YENMEK İÇİN MÜSBET İLMİN DIŞINDAKİ ESRARENGİZ GÜÇLERİN PEŞİNE DÜŞTÜ.. BÜYÜCÜLERİ, SİHİRBAZLARI BÜYÜK BİR İNATLA DOLAŞIYORDU...
GÜNLER BİR ŞEY GETİRMEDEN GEÇİYOR. FAKAT GERALD ÜMİDİNDEN KAYBETMİYORDU... İLK GÜNKÜ KADAR İNANÇLI İDİ...
SEN BU İŞİ BECEREMİYECEKSİN. ANLAŞILDI AMA... BANA YARDIM EDEBİLECEK BİRİNİ BUL. HİÇ DEĞİLSE... BÖYLE BİRİ OLMALI..
RİCA EDERİM SAKİN OLUN.. EVET ESRARENGİZ İLİMLERLE UĞRAŞAN BİR RUHİYATÇIDAN BAHSETMİŞLERDİ BANA!
GERALD KORKU İÇİNDE FISILDANAN İSMİ DUYUNCA YERİNDEN FIRLADI. ÇOK ARADIKTAN SONRA ŞEHRİN KENAR MAHALLELERİNDEN BİRİNDE ONU BULDU...
LORENZO SİZ MİSİNİZ? İMKÂNSIZ GÖRÜNEN BAZI ŞEYLERİ GERÇEKLEŞTİRDİĞİNİZİ SÖYLEDİLER.
BİRAZ MÜBALAĞALI AMA BU İŞİMDİR DELİKANLI. SÖYLE NE İSTERSİN?
ÖLEN KARIMI TEKRAR HAYATIMA DÖNDÜRMENİZİ İSTİYORUM!
ÇOK ŞEY İSTİYORSUN. VAZGEÇ BUNDAN DELİKANLI!
ÇOK ŞEY İSTEDİĞİMİ BİLİYORUM. KARŞILIĞINDA ÇOK ÖDEYECEĞİM. NE DERSİN?
ÇO... ÇOK ZOR. AMA... ÇALIŞACAĞIM. BANA BİRAZ ZAMAN LÂZIM... YOK.. YOK.. YARIN GECE GEL...

ERTESİ GECE GERALD, BÜYÜK BİR ÜMİTLE LORENZO'NUN ESRARENGİZ EVİNE KOŞTU...
YALNIZ BİLMELİSİNİZ Kİ, BU KONUDA BENİM GÜCÜM DE SINIRLIDIR. OLAYLARIN KONTROLUNU KAYBEDEBİLİRİM.
HER ŞEYE RAZIYIM. YETER Kİ O BANA DÖNSÜN ESKİ HALİYLE....
PEKİ SEN BİLİRSİN!
EVA... BENİ İŞİT... MEZAR ÖTESİNDE BENİ DUY... BANA İNAN... GERİ DÖNMELİSİN... GERİ DÖNECEKSİN!..
SANA MUHTAÇ OLAN İÇİN DOĞRUL KALK!. ÇÜRÜYEN TAHTALARI PARÇALA... DAĞIT ÜSTÜNDEKİ TOPRAĞI... EVA.. BENİ İŞİT... GERİ DÖN EVA...
OL... OLDU MU?...
DAHA FAZLASINI YAPAMAZDIM.. EVİNE KOŞ.. ONU BULACAKSIN...
GERALD BİR AN NEFESİNİN KESİLDİĞİNİ HİSSETTİ.. EBEDİYEN KAYBETTİĞİ SANDIĞI SESİ TEKRAR DUYMUŞTU... ONA DOĞRU KOŞTU...
GERALD, MESAFEYİ ÇILGIN BİR SÜRATLE AŞTI... EVİNE VARDIĞIM DA KAPIYI AÇIK BULDU. KALBİ DAYANILMAZ BİR ŞEKİLDE ATIYORDU...
KAPI NİYE BÖYLE AÇIK? HİZMETÇİLER DE NEREDE?
GİTTİLER GERALD!
EVA... SEVGİLİM... SENSİN DEĞİL Mİ? HİÇ ÜMİDİMİ KAYBETMEDEN BEKLEDİM SENİ!
EVET GERALD.. SENİN İÇİN DÖNDÜM!

BOBİNİN HIRÇINLIĞI BÜTÜN GÜN DEVAM ETTİ... HAVLAMA VE HIRLAMALAR DAHA SONRA ULUMAYA DÖNDÜ... BİR ARA SES KESİLDİ...
ONUN İÇİN BİR ŞEYLER YAPABİLİR MİYİM DİYE YANINA GİTMİŞTİM...
ZAVALLI BOBİ.. NE OLDU ANLAYAMADIM....? NEYDİ DERDİ..?
GERALD ÖLDÜRÜCÜ YALNIZLIĞINDAN KURTULMUŞTUR. BİR TAKIM ÜZÜCÜ OLAYLAR BİLE MUTLULUĞUNU GÖLGELEYEMİYORDU...
ISMARLADIĞINIZ ÇİÇEKLERİ GETİRDİM BAY GERALD. SİZE VEREYİM Mİ ?
HAYIR ! ONLARI İÇERİ... KARIMA GÖTÜRÜN SÜRPRİZ OLACAK !
GERALD, KAPININ AÇILDIĞINI DUYDU.. KARISININ SEVİNÇLİ SESİNİ BEKLERKEN KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK ORTALIĞI KAPLADI...
YAHH-H-H-H-H-H-H!
YETİŞİN!...
YAHHHHHHH!
EVA.. NE OLDU... AH.. ÇİÇEKLER... NE OLDU ONLARA...?
ÇOCUK NEDEN KAÇTI..? NE OLDU EVA ? NEREYE GİDİYORSUN ?

ÇEVİREN

F. Melek

İHTİYAR KADIN

Yaşlı kadın size Partello çiftliğinde kaldığını değil de, oradan geçtiğini veya oraya gideceğini söylemiştir Bunny" Doktor Greerson ev sahibi Bunny Brooks'un sözlerine inanmadığını belirtmek istemişti. . . Bunny Brooks sözlerinin doğruluğundan emindi. Cümlesini tekrarladı.

"Yaşlı kadın bana orada kalıyorum dedi."

Doktor Greerson bu anlamsız münakaşayı daha fazla uzatmamaya karar verdi. Bunny'nin kızkardeşi Natali'ye dönerek sordu.

"Sen ne düşünüyorsun bu kadın, hakkında Natali? . . ."

Kızın açık gri gözleri bir an doktorunkilerle birleşti.

"Ben kadını görmedim."

Doktorun yeğeni, Keneth, uzanmış olduğu yeşil çimenlerin üzerinden sevgi ve istekle Natali'nin uçuk sarı saçlarına ve güzel gözlerine baktı.

Doktor ve yeğeni onbeş mil ötedeki çiftliklerinden Bunny ve kızkardeşi Natali'yi ziyarete gelmişlerdi. Bunny Brooks, kısa boylu, gözlüklü bir şehir çocuğuydu. Çiftliği gördüğü an beğenmiş ve üç gün evvel kızkardeşi Natali ile birlikte buraya taşınmışlardı. Çiftlik harap ve büyük bir binaydı. Doktor ve yeğeninin arkadaşlığı da olmasa yalnızlık hiç çekilmez olacaktı. Doktorun yeğeni, ve Natali üç seneden beri nişanlıydılar. . . Bunny çiftliğe ilk taşındıkları gün, başına gelen bir garip olayı anlatıyordu.

"Yatak odasında gördüğüm uzun bir teli almak için yukarıya çıkmıştım. İlk önce odanın kapısını açamadım. Kapıyı yumruklıyarak odaya girdikten sonra yerde duran telin paslanmış ve işe yaramaz bir halde olduğunu gördüm. . . .

"Aşağıya indiğimde merdivenlerin dibindeki kapıyı kapalı buldum. Yukarı çıkarken kapamadığımı gayet iyi hatırlıyordum. Birisi kapıyı kapamıştı." Natali'nin ince ve tiz sesi ağabeyinin sözünü kesti. .

"Kapıyı ben kapamadım."

Doktor Greerson gür sesiyle bir kahkaha savurdu.

"Rüzgar kapamıştır çocuklar, bir kapının kapanması üzerinde durulacak bir konu değil. . ."

Keneth Natali'ye göz kırptı.

"Her neyse canım, kapının nasıl kapandığı önemli değil. Merdivenler karanlıktı. Güçlükle ön kapının ışığının aydınlattığı hole gelebildim. Gözüm pencereye iliştiğinde onu gördüm. Başında acaip bir şapka olan bir koca karıydı. Elindeki siyah eldivenin parmakları yoktu. Ağzının içinde bir tek çürük diş gözüküyordu. Gözlerini dikmiş bana bakıyordu. İtiraf edeyim ki içim ürperdi. Kapıyı, açıp kimi aradığını sordum. Fısıldar gibi bir sesle cevap verdi.

"Sizi tanımıyorum, ben Partellolarda kalıyorum. Eğer kız kardeşimi görürseniz ona kiliseye gittiğimi söylersiniz. . ." Kızkardeşi kimdi? Bu evde daha evvel oturan biri-

si mi? Kendisini içeriye davet ettim ama kabul etmedi. Yoldan kaybo-luncaya kadar arkasından baktım. Koyu kırmızı çorapları ve siyah ayak-kabıları vardı. Ben bu kadını gördüm ve kendisiyle konuştum."

"Tamam be şekerim. Biz de inanıyoruz senin sözlerine..."

Konuşan doktorun kalın sesiydi.

"Partello buradan biraz ötede bir harabe. Orada hiçbir insanın barınabileceğini zannetmiyorum.."

Natali'nin ince parmakları Keneth'in elini arayıp buldu. Doktor ve Bunny bahçeye çıkmışlardı.

"Biliyor musun Keneth, ben bu evden korkuyorum, yatak odamda olduğum zamanlar benden evvel yaşıyan insan halâ oradaymış gibi bir his var içimde. Bu ev senelerce boş kaldı, şimdi de biz geldik... Burada eskiden kimin oturduğunu biliyor musun Keith?"

"Berta Blive'nin hayaleti. Ama ben sana onun hikâyesini anlatırsam artık her tarafta hortlaklar görmeğe başlarsın."

"Ne olur anlat Keith."

Genç kız gözleriyle yalvarıyordu adeta:

"Bertha Bliven, otuz yaşlarında zayıf bir kadındı. İki çocuğuda yaşamamıştı. Kocası ile sık sık kavga ettiği, adamın da kendisini dövdüğü, söylenirdi. Berta'nın onüç, ondörtyaş yaşlarındaki kız kardeşi Matilda evden ayrıldıktan bir müddet sonra geri dönmeye karar verdi. Ablasının halinde bir acaiplik sezmişti. Arka, kapıdan içeriye girerek, "Bertha" diye seslendi. Cevap yoktu. Merdivenlerin başında ki kapının önünde bir kere daha seslendi. Gene bir cevap alamadı. Yatak odasının kapısına geldiğinde, içeriden korkunç bir ses duydu. Bir kalbin atışını andıran bir ses. Matilda kapıyı açmaya korkarak aşağıya koştu ve alt kattaki dolabın, içine saklandı. Berta'nın kocası Bliven kiliseden döndüğünde Matilda'yı güçlükle dolaptan çıkarabildi. Kıza korkacak bir şey olmadığını anlatmak için beraberce yukarıya çıktılar. Berta yatak odasındaydı. Boynuna bir kalın tel dolanmıştı. Beyaz elbisesi baştan aşağıya kanlanmıştı."

Natali ince parmaklı ellerine bak-

"Güzel bir hikâye"

Doktor ve Keneth geri dönmek üzereydiler. Doktor Natali'nin ince parmaklı elini avucunda sıktı...

"Korkacak birşey yok, değil mi, Natali?"

Natali'nin soluk yüzünü bir gülümseme aydınlattı.

"Korkmuyorum doktor. İyi geceler Keneth, iyi geceler doktor."

Doktor ve Keneth kendi çiftliklerine doğru yola çıkmışlardı. Araba asfalt yolda süratle kayıyordu. Birden yolun üzerinde bir karaltı belirdi. Doktor tam zamanında frene basmıştı... Yolun üzerinde kafasında acaip bir şapka olan yaşlı bir kadın duruyordu. Arabaya sokularak kısık bir sesle konuştu,

"Kimsin sen?"

"Doktor Greerson"

"İyi geceler doktor."

Kadın başka birşey söylemeden, karanlığın içinde kaybolmuştu.

Doktor arabayı çalıştırdı.

"Ölen Berta'nın kızkardeşi Matilda. O günden beri hep böyle yollarda dolaşıyor. Bir erkek kadar da kuvvetlidir. Her zaman aynı sözleri, tekrarladığı söylenir."

"Gene vaktinde gelemedim."

Keneth'in ağzı kurumuştu.

"Demek ki Bunny hikâyesini anlatırken siz gerçek olduğunu biliyordunuz."

"Tabi biliyordum."

"Niçin birşey söylemediniz?"

"Onları daha fazla korkutmanın, manası yoktu."

Keneth Natali'yi düşünüyordu... Kocakarı da eve doğru gidiyordu. Genç adam kuşkulanmıştı. Kendi çiftliklerine yaklaşıyordu ki doktora döndü.

"Natali'yi merak ediyorum doktor. Kadın da oraya doğru gidiyordu. Gidip bir baksak.."

Doktor genç adamı korkacak birşey olmadığına ikna edemedi. Geldikleri yollardan geri dönmeye başladılar. Çiftlikte Bunny ve Natali şöminenin önünde karşılıklı oturuyorlardı. Bunny çiftliğin plânlarını çizerken Natali de dikişini dikiyordu. Birden kızın kulağına bir ses geldi.... Uzaktan gelen bu ses "Berta"diyordu. "Berta, Berta..."

Natali kafasını kaldırdı ve korkuyla Bunny'e baktı. O da bu sesi duymuş muydu? Genç kıza Bunny'nin kalemi tutan elleri titriyor gibi geldi.

"Geç oldu ağabey, artık yatsak."

Bunny esneyerek ayağa kalktı... Ön kapıyı kilitledikten sonra birşey dikkatini çekti. Alt katta hep açık duran dolap kilitliydi..

"İyi geceler Natali..İyi uyu.."

Natali yatak odasında uzun müddet aynanın karşısında saçlarını fırçaladı. Odanın bir duvarında iri bir demir kanca asılıydı? Berta acaba onu mu kullanmıştı? Kapının kilidi, de bozuk olduğu için kilitlenmiyordu Alt katta bir kapının açıldığını duydu. Dolabın kapısı. Fırçayı tutan eli havada kalmıştı. Bir an öyle hiç kıpırdamadan durdu, ve dinledi... herhalde rüzgardı... tam yatacaktı.. kapının önündeki tahtalardan biri çıtırdadı... Kapının kilidi de oynamaya, başlamıştı. Natali bir insanın nefes alışlarını duyuyordu. Kapı açıldı. Yaşlı kadın kapının ağzında duruyordu. Üstü başı yağmurdan sırılsıklamdı. Beyaz ellerini kaldırarak odaya girdiğinde her tarafı titriyordu.. Natali geri çekildi. Korkudan donmuştu ne bağırabiliyor, ne de kaçabiliyordu.. Lamba söndü. Oda karanlığa gömülmüştü. Karanlığın içinde, Natali iki tane kuvvetli kolun boynunu sıktığını hissetti.

Doktor ve Keneth yağmurun altında güçlükle ilerliyorlardı. En nihayet araba çamura saplandı kaldı. Yolun devamını yürüyerek kat ettiler. Bahçenin içinden geçerlerken, Keneth doktorun eline yapıştı.

"Bak, Matilda orada duruyor. Eve yaklaştıklarında yukarı kat penceresinde alevleri gördüler. Bunny bağırıyordu."

"Natali yok..Natali kayboldu... Doktor... Yetişin."

Bunny acele ile Natali'nin çığlıklarını duyup odaya koştuğunu. Geldiğinde odayı alevler içinde bulduğunu, Natali'nin ise kaybolduğun onlara anlattı.

Keneth'in sesi fırtınanın gürültüsü içinde kayboluyordu. Natali, Natali... Ev alevler içinde yanıyordu... Doktor genç kızı Matilda'nın ayaklarının dibinde buldu.

"Ne yaptın ona?"

İhtiyar kadın parlak gözlerle alevlere bakıyordu.

"Onu tam vaktinde kurtardım. Bu kadar sene bekledikten sonra."

Memnun iç geçirdi.

"Nihayet başarabildim."

Kocakarı deliliğini ve gerçeği, birbirine karıştırmıştı. Doktor ise yerde yatan genç kızın kalbinin artık atmadığını ötekilere nasıl söyliyebileceğini düşünüyordu...

YIL 1943.. İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI SIRASINDA ALMANYA. FAKAT BİZ BURDA SAVAŞI VE ÇARPIŞMALARI DEĞİL, BİR
KORKUNÇ DENEY
DİKENLİ TELLERİN ARDINDAKİ KURUMUŞ IZDIRAPLI YÜZLERE, ÇUKURA KAÇMIŞ GÖZLERE KONUŞMAKTA OLAN BU İKİ SUBAYIN ALDIRDIĞI YOKTU.. ACAİP KOKULARIN YAYILDIĞI DUMAN PERDESİ UMURLARINDA BİLE DEĞİLDİ.. BU KAMP DENİLEN YER GERÇEKTEN BİR FABRİKAYDI.... BİR ÖLÜM FABRİKASI...
ŞİMDİ BÜTÜN İŞLEMİ GÖR-DÜNÜZ ALBAY KOLB, BÜTÜN BUNLAR KOMUTAYI ALMANIZI BEKLİYOR...
ÇOK ETKİLEYİCİ DR. STRASSER. ÜRETİM PROĞRAMINI DEVAM ETTİRMEK İÇİN BİR MÜCADELEYE ÇAĞIRIŞ OLACAK BU. FAKAT SİZİN O ÖZEL TASARINIZ NE? BERLİN'DE PEK ETKİ YAPMIŞ GİBİ GÖRÜNÜ-YORDU. GOEBELS DAHİ HE-YECANLIYDI...

DOKTOR GÜLÜMSÜYEREK YENİ KOMUTANINI, DİKENLİ TELLER ARKASINDAKİ KENDİLERİNİ GÖZLEYEN İSKELETİMSİ ŞEKİLLERDEN UZAĞA GÖTÜRDÜ...
BÖYLE BİR ÇALIŞMA İÇİN KAMP EŞSİZ BİR İMKAN SAĞLIYOR. BENİM İÇİN BİR AVANTAJ BU. SİZİN DE ÇOK İLGİNÇ BULACAĞINIZI SANIRIM.
HER GÜN VAGON DOLUSU GELEN YAHUDİLERİ DENEY İÇİN HİNT DOMUZU GİBİ Mİ KULLANACAKSIN?
TAMAMEN ÖYLE EFENDİM. NASIL OLSA ÖLECEKLERİ İÇİN, VATAN YARARINA NİÇİN İŞ GÖRMESİNLER ?
DOKTOR, GURURLA ALBAYI LABORATUVARDAN İÇERİ SOKTU...
GELİNİZ BİR GÖZ ATINIZ ŞURAYA! CAMLAR SES GEÇİRMEZ. FAKAT DIŞARDAKİ AMPLİFİKATÖRLER İÇERDEKİ SESİ BİZE İLETİR...
KOLB YÜZÜNÜ UFAK PENCEREYE DAYARKEN STRASSER ARKASINDA BAZI AYGITLARI AYARLADI. ÖNCE PENCERESİZ ODADAKİ KARANLIK BİR ŞEY GÖRMESİNİ İMKANSIZ KILDI... SONRA...
EEEEEEEEE AHHHH

GERÇEKTEN DOKTOR! ELEKTRİK ŞOKU ETKİ YAPIYOR!
HAYIR HAYIR ALBAY! ŞOK YOK. BU ARAÇLAR ONUN TEPKİLERİNİ ÖLÇÜYORLAR. NORDİK IRKTAN OLMAYAN KİMSENİN KORKUYA KARŞI TEPKİLERİNİ BİLİMCE HESAPLAMAKTADIR.
"BU ODAYA KONULAN ESİRLER ÖLDÜRÜLMEYİ BEKLİYORLAR. ONLARI SAATLERCE, GÜNLERCE BURADA OTURMAĞA BIRAKIYORUZ. HER GEÇEN SANİYEDE KORKULARININ ARTIŞINI GÖZLÜYORUZ"
"İKİNCİ SAFHA SAHTE TEHLİKE BELİRTİLERİYLE HESAPLANIYOR.. YUKARDA BORULARDAN SESLER VERİYORUZ, İÇERİYE GARİP RENLİ DUMANLAR SALIYORUZ. HER AN BİRİ ONU ÖLDÜRECEKMİŞ GİBİ GÖRÜNÜYOR, GERİLİM MÜTHİŞ YÜKSELİYOR. KURBAN EN UFAK KIPIRTIDAN DEHŞETE KAPILIYOR. DEVAMLI OLARAK ÖLDÜRÜCÜ GAZI BEKLİYOR"
ARADA BİR SAHTESİ YERİNE HAKİKİ GAZI VERİYORUZ. FAKAT YETER MİKDARDA DEĞİL. AKİBETLERİNİ ASLA KESTİREMİYORLAR.
SONUNDA GAZI ARTTIRIYORUZ VE BU GÖRDÜĞÜNÜZ SAHNEDEKİ GİBİ ONU ÖLDÜRÜYORUZ!
VE BENİM ARAÇLARIM HER ŞEYİ KAYDEDİYORLAR. BİR YAHUDİNİN KORKUYA KARŞI ZAYIFLIĞININ AŞIRI DERECEDE OLDUĞUNU BELİRTİYORLAR.
PROPAGANDAYA DEĞER BİR İŞ. GOEBELS'İN ÇOK ETKİLENMESİNE ŞAŞMAMALI!

EN SON AYRINTILARI DİKKATLİCE İNCELEDİKTEN SIRALADIKTAN SONRA DR. STRASSER ALBAY KOLB'U, PİS KOKULU, SİS VE DUMAN İÇİNDE SOLGUN ZAYIF ESİRLERİN YANINA GÖTÜRDÜ. GÖZLERİNİ BU TALİHSİZLERİN SÖNÜK GÖZLERİNE DİKTİ...
ANCAK AŞAĞI IRKTAN OLANLAR KORKUYA BU DERECE KAPILIRLAR. BENİM BU BULUŞLARIM YAHUDİ MESELESİNİN SON ÇÖZÜMÜ DAVAMIZA YARDIM EDECEK. YALNIZ BİR İSTİSNA İLE... HER YAHUDİ...
BİRİNİN, ŞURDAKİLERİN HEPSİNDEN ÜSTÜN OLDUĞUNU SÖYLER...
DOKTOR SEÇTİĞİ KİMSEYE DOĞRU SERTÇE BİR İŞARETTE BULUNDU. NÖBETÇİLER İÇERİ GİREREK BİLİM MEZBAHASI İÇİN EN SON KURBAN OLACAK KİŞİYİ DÖVÜP BAYILTARAK DIŞARI SÜRÜKLEDİLER.
EĞER GÖZLERİMLE GÖRMESEYDİM BERLİN'DE BANA SÖYLENENLER YETERDİ ZATEN.
İLTİFAT EDİYORSUNUZ ALBAY. FAKAT KAFAMDA BİR SORU VAR. ŞUNA BAKINIZ.. ŞU MEYDAN OKUYANA.. SIHHATİ NİSBETEN YERİNDE PARLAK BİR UĞRAŞMA KONUSU OLACAK.
ÇEVREDE YANAN FIRINLARDAN GELEN DUMAN KAMPI SÜREKLİ YARI AYDINLIK BİR HALE SOKUYORDU.
HÜKÜMET SİZİN İÇİN ÇOK DAHA FAZLA ADAM GÖNDEREBİLİR, DOKTOR. FAKAT BU KADAR ÇALIŞMAYA BİRAZ EĞLENCE GEREK.. YANİ BENİM İÇİN BİR HOŞGELDİN PARTİSİ DÜZENLENİRSE BU DA OLUR... ORADA BULUŞURUZ.

Devamı gelecek sayıda

KEDİ KIZ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

AVLANMAK İÇİN ORMANDA DOLAŞAN BİR AVCI BİR KARA PANTERİN SİLÂHSIZ BİR ADAMA SALDIRDIĞINI GÖRÜR VE NİŞAN ALIP ATEŞ EDEREK HAYVANI KAÇIRIR.. YARALI ADAMIN YANINA YARDIĞINDA... ADAMIN BİR İHTARI TODD'U KEDİ İNSANLARIN ESRARINI ÇÖZMEYE SEVKEDER... KASABALILARIN ÖLDÜRMEK İSTEDİKLE GÜZEL BİR KIZI KURTARIR.. KIZ ONA YOL GÖSTEREREK UZAKLAŞIRLAR...

VAY.... HAYVANIN GÖZLERİNE DİK DİK BAKIYOR!
NA... NASIL?..
SONRA ANLATIRIM. MAĞARA TAM ÖNÜMÜZDE.
MAĞARA MI ? PANTER İNİ OLMALI.. BURAYI NEREDEN BİLİYORSUN ?
BENİ AVA GÖTÜRDÜĞÜNDE BABAM GÖSTERMİŞTİ.!
İÇERİ GELİN! KARANLIK VE EMİN BİR YERDİR!
GÖZLERİNİZ KARANLIKTA PARLIYOR. TIPKI BİR KEDİNİNKİLER GİBİ...
KEDİLER... BU SABAH ADAMIN SÖYLEMEK İSTEDİĞİ BUYDU."KEDİ İNSANLARDAN KENDİNİ SAKIN" SİZİN YAPTIĞINIZ GİBİ PANTER HALİNE GELEN İNSANLARDAN....
...ADAMI ÖLDÜRÜRKEN SİZİ GÖRMÜŞTÜM. FAKAT BU SEFER KURTULAMIYACAKSINIZ.
POW!
POW!
POW!

ŞENİ BULDUK YABANCI... İKİNİZ DE DIŞARI ÇIKIN.!
İÇİNİZ RAHAT ETSİN. SİZİN İSTEDİĞİNİZİ YAPTIM.!
PEK KÖRMÜŞÜM... UYARMALARINIZA ALDIRMADIM... ORMANDAKİ HAYVAN İÇGÜDÜSÜNE... O GÖZLERE SAHİP OLMASAYDI.. KARANLIKTA PARLAYAN İRİ KEDİ GÖZLERİNE...
ANNESİNİN GÖZLERİNE SAHİPTİ... BU ÇOK OLMUŞTU.!
YABANCI BABASI GİBİ.. BİR ÇOK MESELELER ÇIKARDI.!
HERKESİN KEDİ HALİNE DÖNEBİLDİĞİ BİR KASABADA....
TÜFEĞİNİN YANINA YAKLAŞMAĞA BIRAKMAYIN ONU. BU SABAH KIZIN BABASININ İCABINA BAKARKEN AZ DAHA BENİ ÖLDÜRÜYORDU...
AHHHH!
KEDİ SOYLINDAN GELEN ÇOK İNSAN VAR DÜNYADA YIRTICI BİR CANAVAR GİBİ DEĞİŞEBİLENLERE DİKKAT ETMEK LAZIM.!
SON

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

> Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip, ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun, kurbanına yaklaşmasını bekler. Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak üzere çıkar. Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

Nihayet varıyorum, heyecandan, ölecek derecede sulara varıyorum. Sanki sarhoşmuşum gibi kendimden geçiyorum....

Sevinçten sarhoşum.. Tümü burda işte...

SU.... Hemen ellerimi uzatarak dalıyorum, kendimi buzlu suların, bağrına bırakıyorum... Avucumdaki küçük yara artık kanamıyor. Hiç, acısını da duymuyorum. Fakat ben herşeyimi ona borçluyum. O yaradaki kanın akmasıyla vampirler arasına katılmaktan, sonsuz bir vahşetin içine dalmaktan kurtulduğumu biliyorum.

Kanımı son damlasına kadar fedâ edebilirdim bu illetten sıyrılabilmek için. Saf su beni canlandırdı. Fakat bu yeterli değil. Bana bir şeyler gerekli... Tamamiyle iyi olabilmem için. Kaçma çabasıyla elimdeki cam kırığını attığıma üzülüyorum. Oysa camlar elimi ben istemeden, farkında olmadan kesmiş, sonra da Marika ile hesaplaşmada zaferi elde edebilmem için baş rolü oynamıştı. Üzerimde ne bıçak var, ne de ona benzeyen herhangi bir şey. Fakat çevremde aynı işi görmeğe yarayacak başka bir şey bulabilirim. Çılgınca araştırıyorum bulunduğum yeri. Suların içinden yerleri bulanık, gördüğümden pek kolay değil. Üstelik üşüyorum da, ama bu önemli değil.

Gecenin loş aydınlığında bütün taşlar ve kayalar kapkara görünüyor İşte aradığımı buldum nihayet.....

Sivri, keskin uçlu taş parçasını, parmağıma batırıyorum. İnce bir kan şeridi süzülmeğe başlıyor. Üşümeğe başlayan parmaklarımdan, ince ve sıcak bir yol... Kıpkırmızı.. KAN sevinçle gözlerimi yumuyorum Kurtuldum.

"Jean Louis..."

Gene İsabelle'in sesi...

Ona Verano'nunki de karışıyor.

"Leşen, neredesiniz?"

Çabuk... Çabuk olmalıyım.....

Onlar gelmeden, beni bu halde görmeden bitirmeliyim işimi. Çünkü beni bu işten belki alıkoyabilirler... Oysa bütün umudum, yaşama gücüm bu küçücük sızıntıya bağlı. Parmaklarımı gererek, bütün gücümle sivri uçlu taş parçasına gömüyorum elimi.

Etimi yakan bir can acısı.. Gene camla kesilen parmağımdan kan akıyor. Cesaret Jean Louis... Sonu geldi. Dayanıyorum. Bütün mertliğimi toplayarak dayanıyorum. Acılar. Kanım döne döne aktıkça yüreğim, sevinç çırpıntısından duracak gibi oluyor. Bu kan, bu lânetli kan... Benim felâketim, mutsuzluğumu temsil eden kan akıyor. Bu kan benim kanım değil... Bu kan Marika'nın, kanı. Ve bende bir damla kalmayana kadar akacak bu pis kan.

Bir darbe daha... Bütün parmallarım coşarak boşanıyor. Kan kaplıyor elimi... Derenin öbür kıyısına gidip uzanıyorum. Çünkü soğuk su beni fazlasiyle rahatsız etmişti. Fakat... fakat bu kan yeterinden fazla aktı... Zayıf düşürdü beni. Titriyorum. Yeniden gücümden kesiliyorum. Biraz sıcak su bana iyi gelebilirdi ama, şimdilik imkânım yok buna.

Burada, ayın altında, kollarım suyun içinde, kıyıda uzanmış yatıyorum. Derenin suları durmadan akan kanla kızıla bürünüyor. Tatlıca yüreğime inen bir hafiflik duyuyorum. Bu kandan kurtuluyor ve yeniden uygar çağda yaşamağa lâyık bir adam olmağa başlıyorum. Normale dönüyorum. Gözlerim kapalı, kendimi özgür düşünlerime bırakıyorum. Bir, tek düşünce var dayandığım. Tüm umutlarımı bağladığım şahane güzel bir düşünce.

Seni düşünüyorum. İSABELLE.. Senin güzelliğini, bana verdiğin aşkını, şefkatini düşünüyorum. Yeniden mutluluğu bulabilmek, öpücüklerimle dünyamı güzelleştirmek için çırpındığımı biliyorum. İçimde canavarca en küçük bir duygu kalmadığı zaman sana geleceğim İsabelle...... Gözlerimle o güzel boynuna sadece, AŞK'la bakabileceğim ve sana da aşkımı tam anlamiyle akıtabileceğim zaman koşacağım yanına, muhabbetle dolu kollarına atılacağım.

Beni bambaşka bir yaratık kılığına sokan kan şimdi derenin sularıyla sarmaş dolaş. Lânetli vampir kanı... tatlı bir gevşeme yayılıyor, tüm organlarıma. Bir mutluluk..

Yeniden hayat kazandığımı, yeniden korkusuz ve sakıncasızca sevmeğe başlamak üzere olduğumu bilmenin mutluluğu bu... Beni görende, intihar ediyorum sanır. Fakat hayır, ben kâbuslarımdan uyanmak üzereyim. Dere boyunca akan kanım, hayatımı değil, ölümümü götürüyor. İçimdeki zamansız ölme duygularımı, mahvolma, insanlıktan çıkma, vahşice hayvanlaşma düşüncelerimi sürükleyip götürüyor beni çok uzaklara... EY NEŞE, EY YAŞAMAK SEVİNCİ.... Ayın ince ışınları altında, derenin kızıla bürünmüş çılgınca akan sularında kendimi görüyorum. Benliğimi, kişiliğimi, gerçek yaşantımı görüyorum....

xxxxx

Doktor Peris, Jean-Louis ile meşguldü. İsabelle hastabakıcılık görevine yeniden başlamıştı. Üstelik, seven bir kadın olarak, buna daha çok önem veriyordu şimdi. Yeniden, umutlanma çağı başlamıştı onun için. En yakın bir hastahaneye kaldırılan Jean Louis'ye hemen gereken, tedaviler yapılmıştı. Suyun soğuk olması Leşen'in lehine olmuş ve bu sayede yeniden yaşama imkânına kavuşabilmişti. Yeniden kan verildi Jean Louis'ye ama bu kez İsabelle verilen kanın hiç bir rahatsızlık getirmeyecek kadar temiz ve normal insan kanı olduğunu biliyordu.

Devamı gelecek sayıda

ESRARLI ŞATO!

SADECE TEK KAMAM KALDI. FAKAT KIZ ŞU MERDİVENLERİN BAŞINDA OLMALI...
GEBER İBLİS TAZI!
ÜZÜLMEYİNİZ! BU ŞEYTANLI YERDE YALNIZ KURBAĞA BEKÇİ KALDI. BİZİM KAÇIŞIMIZI ÖNLEYECEK CESARETİ YOKTUR ONUN...
İYİ BECERDİN ŞÖVALYE... FAKAT BU AVLUDA BENİM YAYIMLA BİR OK YARIŞMASINI KAZANAMAZSIN!
HAYIR!

FAKAT BENİM KAMAM İŞİNİ GÖRÜR...
ARGHH!
NE... BÜYÜ VAR BUNDA! GULYABANİ GÖZLERİMİN ÖNÜNDE DEĞİŞİYOR.
BU CANAVAR DEĞİL, KARDEŞİM... NE YAPTIM ALLAHIM BEN?
ÇOK GÜZEL ŞÖVALYE! SİZ GELİNCEYE KADAR ŞATONUN EN İYİ BEKÇİSİ O OLMUŞTUR!
BİR BÜYÜCÜNÜN ÇALIŞMALARINI BOZMAK İŞİNE KARIŞMAK İSTEYENLERİ UZAK TUTMASI İÇİN BİRİNE İHTİYACI VARDIR. BU SİZİN İÇİN ÇOK İYİ GÖREV OLUR.
DAHA İYİ BİR ŞÖVALYE GELİNCEYE KADAR...
BUNDAN HOŞLANDINIZ SANIRIM... GÜNEŞ DOĞMAK ÜZERE OLDUĞUNDAN TABUTUMA DÖNMELİYİM ARTIK. YİNE GÖRÜŞÜRÜZ!

3. *CİLDİ HAZIRLANIYOR*

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi.Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına Muhtar Yavaşça.Yönetim yeri:Saadet han kat 5 Caaloğlu İstanbul.Telefon:27 30 07.Dizildiği ve Düzenlendiği yer :Yavaşça Yayınları Baskı:Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası